Dosarul nr. 5r-32/26
4-26088123-46-5r-13072026

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

03 noiembrie 2026 mun. Soroca

Judecătoria Soroca, sediul Central
în componenţa:
Preşedinte al şedinţei, judecător Mîțu Ghenadie
Grefier Tetelea Valeria
Cu participarea:
Agentului constatator Ursachi Adrian

examinînd în ședința publică, contestația înaintată de Ursachi Andrei împotriva procesului verbal cu privire la contravenţie seria PMA nr. 01017051 din 25 iunie 2026 întocmit în privința sa în baza art. 366 alin. (1) Cod contravenţional, și a deciziei de sancționare din 25 iunie 2026,

c o n s t a t ă :

La 25 iunie 2026, agentul constatator al Centrului militar teritorial Soroca, Ciornîi Natalia a încheiat procesul-verbal cu privire la contravenţie seria PMA nr. 01017051 din 25 iunie 2026, în privinţa lui Ursachi Andrei s-a reţinut săvârșirea contravenţiei prevăzută de art. 366 alin. (1) din Codul contravenţional, precum că, la 24 iunie 2026 ora 09:00, nu s-a prezentat la Centrul militar teritorial Soroca conform ordinului nr. 1/264 din 08 iunie 2026.

La 10 iulie 2026, Ursachi Andrei a depus contestație împotriva procesului verbal cu privire la contravenţie seria PMA nr. 01017051 din 25 iunie 2026 întocmit în privința sa în baza art. 366 alin. (1) Cod contravenţional, și a deciziei de sancționare din 25 iunie 2026.

În motivarea contestației a menţionat că, actul contravențional a fost întocmit în lipsa sa, fără informarea prealabilă despre examinarea cauzei și fără respectarea dreptului la apărare. A arătat că a luat cunoștință de sancțiune abia după expedierea actelor prin poștă, corespondența fiind primită la sfârșitul lunii iunie 2026, ulterior datei de 25 iunie 2026. A a invocat necomunicarea în mod legal a convocării militare, precum și lipsa unor probe care să confirme că a cunoscut obligația concretă de a se prezenta la CMT Soroca la 24 iunie 2026. A susținut că, în absența unei înștiințări conforme legii, nu i se poate reține vinovăția pentru neprezentare.

La 17 iulie 2026, Ursachi Andrei a depus o cerere de completare a contestației (f. d. 15-16), prin care a invocat neaplicarea sancțiunii avertismentului, prevăzută de art. 33 alin. (3) din Codul contravențional, precum și încălcarea principiului individualizării sancțiunii contravenționale. A susținut că agentul constatator era obligat să aplice avertismentul în locul amenzii, întrucât, pe parcursul anului anterior săvârșirii faptei imputate, nu fusese sancționat pentru aceeași contravenție, iar sancțiunile aplicate anterior pentru alte fapte contravenționale fuseseră executate integral. În susținerea acestor afirmații, a prezentat extrase din Portalul Guvernamental mCabinet, care, potrivit susținerilor sale, confirmă lipsa sancțiunilor anterioare pentru contravenția prevăzută de art. 366 din Codul contravențional și inexistența unor amenzi neachitate. A invocat faptul că agentul constatator nu a verificat îndeplinirea condițiilor prevăzute de art. 33 alin. (3) din Codul contravențional, în redacția modificată prin Legea nr. 271/2024, aplicând direct amenda maximă de 30 de unități convenționale, echivalentul a 1 500

lei. A susținut că sancțiunea aplicată este disproporționată și neindividualizată, întrucât agentul constatator nu a ținut cont de caracterul și gradul prejudiciabil al faptei, de circumstanțele personale și de eventuala existență a circumstanțelor atenuante sau agravante, astfel cum prevăd art. 41–43 din Codul contravențional. A apreciat că aplicarea amenzii maxime, fără indicarea unor circumstanțe agravante care să justifice cuantumul acesteia, contravine principiului echității sancțiunii contravenționale. A solicitat anexarea acesteia și a extraselor din mCabinet la materialele cauzei, constatarea faptului că nu fusese sancționat pentru aceeași contravenție în anul precedent și că nu avea sancțiuni contravenționale neexecutate, precum și constatarea încălcării art. 33 alin. (3) din Codul contravențional prin neaplicarea avertismentului. În consecință, a solicitat anularea procesului-verbal cu privire la contravenție seria PMA nr. 01017051 din 25 iunie 2026, anularea deciziei de sancționare și încetarea procesului contravențional.

La 20 iulie 2026, prin cerere suplimentară la contestația formulată împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria PMA nr. 01017051 din 25 iunie 2026 (f. d 20-21), petiționarul a invocat nulitatea procesului-verbal și a deciziei de sancționare, precum și insuficiența probelor prezentate de autoritatea constatatoare. A susținut că sancțiunea contravențională a fost aplicată de către Natalia Ciornîi, specialist principal în cadrul Centrului Militar Teritorial Soroca, persoană care, în opinia sa, nu deținea competența legală de a examina cauza contravențională și de a aplica sancțiuni pentru contravenția prevăzută de art. 366 din Codul contravențional. A invocat prevederile art. 415 alin. (2) lit. a) și alin. (4) lit. b) din Codul contravențional, susținând că legea distinge între atribuțiile de constatare a contravenției și cele de examinare a cauzei și aplicare a sancțiunii, ultimele revenind exclusiv comandanților organelor administrativ-militare. În acest sens, a menționat că Natalia Ciornîi nu deține funcția de comandant sau locțiitor al comandantului Centrului Militar Teritorial Soroca, iar potrivit informațiilor publicate pe pagina oficială a Ministerului Apărării, funcția de comandant al instituției este exercitată de locotenent-colonelul Chiroșca Alexandru. Prin urmare, a considerat că aplicarea sancțiunii de către o persoană lipsită de competență materială constituie o încălcare esențială a legii, care atrage nulitatea procesului-verbal în temeiul art. 445 alin. (2) din Codul contravențional. Totodată, a invocat lipsa probelor care să confirme comunicarea legală a ordinului de chemare la Centrul Militar Teritorial Soroca. Acesta a susținut că înscrisurile prezentate de autoritatea constatatoare, inclusiv actul de însoțire nr. 1/976 din 14 iulie 2026 și copia procesului-verbal contestat, nu demonstrează că ordinul de chemare i-a fost înmânat personal ori comunicat în alt mod prevăzut de lege. A menționat că la materialele cauzei nu a fost anexată o recipisă, un aviz de primire sau un alt înscris care să confirme recepționarea ordinului de către acesta ori de către o persoană împuternicită. A susținut că autoritatea constatatoare nu a prezentat însuși ordinul de chemare care ar fi stat la baza obligației de prezentare, fapt care, în opinia sa, împiedică verificarea existenței, legalității, conținutului și datei comunicării acestuia. A apreciat că, în lipsa dovezii înștiințării legale, nu poate fi reținută vinovăția sa pentru neprezentarea la Centrul Militar Teritorial Soroca. În susținerea argumentelor formulate, a făcut referire la principiul in dubio pro reo, prevăzut de art. 375 alin. (3) din Codul contravențional, potrivit căruia dubiile care nu pot fi înlăturate în condițiile legii urmează a fi interpretate în favoarea persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional. A solicitat admiterea acesteia, constatarea faptului că, potrivit art. 415 alin. (4) lit. b) din Codul contravențional, competența de aplicare a sancțiunii pentru contravenția prevăzută de art. 366 din același cod aparține exclusiv comandanților organelor administrativ-militare, constatarea lipsei competenței materiale a Nataliei Ciornîi, precum și constatarea lipsei dovezilor privind

comunicarea legală a ordinului de chemare și a ordinului propriu-zis în materialele prezentate de autoritatea constatatoare. În consecință, a solicitat anularea procesului-verbal seria PMA nr. 01017051 din 25 iunie 2026, ca fiind lovit de nulitate, și încetarea procesului contravențional.

La 20 iulie 2026, Ursachi Andrei a depus un memoriu privind constatarea încălcării dreptului la apărare, neînregistrarea actului de sancționare în sistemele informaționale de evidență ale statului și necomunicarea materialelor cauzei contravenționale (f. d. 25-26), prin care a invocat existența unor încălcări procedurale ce ar atrage, în opinia sa, nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție seria PMA nr. 01017051 din 25 iunie 2026. În motivarea acestuia, contestatorul a susținut că agentul constatator nu ar fi respectat obligația de înregistrare a procesului-verbal în Sistemul informațional automatizat de evidență a contravențiilor (SIA EC), în termen de 24 de ore de la întocmirea acestuia, astfel cum prevăd art. 442 alin. (2) din Codul contravențional, art. 15 alin. (1) din Legea nr. 185/2020 și pct. 55 din Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 517/2022. A menționat că, potrivit extraselor obținute din Portalul Guvernamental mCabinet, nu figura nicio contravenție activă înregistrată de Centrul Militar Teritorial Soroca în privința sa. În opinia contestatorului, această împrejurare demonstrează încălcarea termenului legal de înregistrare și ridică dubii privind legalitatea procedurii contravenționale. Totodată, Ursachi Andrei a invocat încălcarea dreptului său la apărare, susținând că nu i-a fost comunicat procesul-verbal cu privire la contravenție și nici nu i-au fost puse la dispoziție materialele cauzei. În acest sens, a arătat că, la 8 iulie 2026, a expediat o cerere către Centrul Militar Teritorial Soroca și Ministerul Apărării, prin care a solicitat să i se comunice dacă în privința sa fusese pornit un proces contravențional și, în caz afirmativ, să i se prezinte actele și materialele aferente acestuia. A precizat că cererea respectivă a fost recepționată și redirecționată către Centrul Militar Teritorial Soroca la 9 iulie 2026, fapt confirmat prin corespondența electronică anexată. Contestatorul a susținut că, deși autoritatea constatatoare avea cunoștință despre solicitarea sa, nu i-a eliberat copia procesului-verbal și nu i-a comunicat materialele cauzei, nici în termen de 24 de ore și nici până la data depunerii memoriului. A apreciat că această omisiune constituie o încălcare a drepturilor prevăzute de art. 384 alin. (2) lit. h) din Codul contravențional, care garantează persoanei dreptul de a lua cunoștință de materialele dosarului și de a primi copia procesului-verbal. De asemenea, a susținut că Centrul Militar Teritorial Soroca, prin scrisoarea de însoțire nr. 1/976 din 14 iulie 2026, a transmis materialele cauzei direct instanței de judecată, fără a-i comunica în prealabil înscrisurile solicitate. În opinia sa, expedierea ulterioară a materialelor către instanță nu înlătură obligația autorității constatatoare de a-i asigura accesul la acestea și nu remediază încălcarea dreptului la apărare. Totodată, contestatorul a exprimat îndoieli privind integritatea și autenticitatea actelor întocmite de autoritatea constatatoare, solicitând verificarea procesului-verbal și a înscrisurilor anexate, pentru a exclude posibilitatea modificării sau completării lor ulterioare. A invocat și principiul in dubio pro reo, prevăzut de art. 375 alin. (3) din Codul contravențional, considerând că orice dubiu care nu poate fi înlăturat trebuie interpretat în favoarea sa. A solicitat instanței să constate neînregistrarea procesului-verbal în sistemul informațional în termenul legal de 24 de ore, încălcarea dreptului său de a primi copia procesului-verbal și refuzul Centrului Militar Teritorial Soroca de a-i comunica materialele cauzei, în pofida solicitării formulate la 8 iulie 2026. De asemenea, a solicitat verificarea riguroasă a procesului-verbal și a actelor anexate, pentru a exclude eventualele modificări sau completări ulterioare ale acestora. În consecință, invocând caracterul esențial al încălcărilor procedurale reclamate, contestatorul a solicitat anularea procesului-verbal cu privire la contravenție seria PMA nr. 01017051 din 25 iunie 2026 și încetarea procesului contravențional.

La 27 iulie 2026, petiționarul Ursachi Andrei a depus note scrise și o completare la contestația formulată (f. d. 31-32), prin care a invocat lipsa citării legale, nestabilirea vinovăției, neindividualizarea sancțiunii contravenționale și depășirea competenței legale de către agentul constatator. În motivarea notelor scrise, contestatorul a susținut că nu a fost înștiințat în mod legal despre obligația de a se prezenta la Centrul Militar Teritorial Soroca, iar autoritatea constatatoare nu a prezentat dovezi certe privind comunicarea ordinului de chemare. În susținerea acestei poziții, a invocat răspunsul Î.S. „Poșta Moldovei" nr. U-384/26/U-1239/26 din 22 iulie 2026, potrivit căruia, în perioada verificată, nu au fost identificate alte trimiteri poștale recomandate expediate pe numele său de Centrul Militar Teritorial Soroca, în afara corespondenței expediate la 25 iunie 2026, cu numărul DS8002311161AR. Contestatorul a apreciat că acest răspuns confirmă lipsa unei citări poștale prealabile și a susținut că eventualele modalități indirecte de înștiințare, prin intermediul administrației publice locale, al rudelor sau al aplicațiilor de mesagerie, nu ar întruni cerințele legale privind citarea. În acest context, a invocat prevederile art. 382 din Codul contravențional și principiul in dubio pro reo, consacrat de art. 375 alin. (3) din același cod, susținând că, în lipsa dovezii comunicării legale a ordinului de chemare, nu poate fi stabilit cu certitudine că a cunoscut obligația de prezentare și că s-a eschivat intenționat de la executarea acesteia. A considerat că autoritatea constatatoare nu a administrat probe suficiente pentru răsturnarea prezumției de nevinovăție. Totodată, contestatorul a susținut că procesul-verbal a fost întocmit și sancțiunea a fost aplicată în absența sa, fără verificarea circumstanțelor care ar fi putut justifica neprezentarea. A invocat art. 10 și art. 443 alin. (6) din Codul contravențional, menționând că agentul constatator nu a stabilit dacă se afla efectiv în localitate, dacă avea obligații de serviciu ori dacă existau alte impedimente obiective, inclusiv de ordin medical sau situații de forță majoră. În opinia sa, sancționarea fără cercetarea acestor împrejurări echivalează cu prezumarea vinovăției și cu neprobarea laturii subiective a contravenției. Referitor la sancțiunea aplicată, a invocat încălcarea principiului individualizării sancțiunii contravenționale, prevăzut de art. 41 din Codul contravențional. Acesta a susținut că agentul constatator a aplicat direct amenda maximă de 30 de unități convenționale, fără a audia persoana vizată, fără a stabili motivele neprezentării și fără a ține cont de lipsa unor antecedente contravenționale pentru aceeași faptă, împrejurare pe care a afirmat că o demonstrează extrasele din Portalul Guvernamental mCabinet. A apreciat că aplicarea sancțiunii maxime, în lipsa unei motivări corespunzătoare privind gravitatea faptei și circumstanțele cauzei, este disproporționată și contrară principiului echității. De asemenea, contestatorul a reiterat argumentele referitoare la lipsa competenței materiale a persoanei care a aplicat sancțiunea. A invocat prevederile art. 399 alin. (1) și art. 415 alin. (4) din Codul contravențional, susținând că Natalia Ciornîi, care deține funcția de specialist principal în cadrul Centrului Militar Teritorial Soroca, nu avea dreptul legal de a examina cauza și de a aplica sancțiunea contravențională. În susținerea acestei poziții, a făcut referire la scrisoarea de însoțire nr. 1/976 din 14 iulie 2026, la Clasificatorul unic al funcțiilor publice, aprobat prin Legea nr. 155/2011, precum și la prevederile Hotărârii Guvernului nr. 201/2009. A susținut că funcția de specialist principal este o funcție publică civilă de execuție, distinctă de funcția militară de comandant, căreia legea îi atribuie competența de sancționare. Prin urmare, a considerat că aplicarea sancțiunii de către Natalia Ciornîi reprezintă o depășire a competenței materiale și constituie un motiv de nulitate a procesului-verbal. Contestatorul a făcut referire și la argumentele invocate în cererile anterioare privind neînregistrarea procesului-verbal în Sistemul informațional automatizat de evidență a contravențiilor, apreciind că aceste împrejurări, examinate împreună cu lipsa citării legale și cu pretinsa necompetență a agentului constatator, demonstrează caracterul nelegal și neîntemeiat al

sancțiunii aplicate. Prin notele scrise depuse, Ursachi Andrei a solicitat anexarea la materialele cauzei a răspunsului Î.S. „Poșta Moldovei” nr. U-384/26/U-1239/26 din 22 iulie 2026, constatarea lipsei dovezilor privind citarea sa legală și a imposibilității stabilirii vinovăției, precum și constatarea caracterului abuziv și neindividualizat al sancțiunii maxime aplicate. În consecință, a solicitat anularea deciziei de sancționare și a procesului-verbal cu privire la contravenție seria PMA nr. 01017051 din 25 iunie 2026, cu încetarea procesului contravențional, considerând că acuzația este lipsită de fundament faptic și legal.

La 29 iulie 2026, petiționarul Ursachi Andrei a depus demers pentru completarea probatoriului în cauza contravențională (f. d. 34-35), prin care a invocat lipsa vinovăției, neindividualizarea sancțiunii contravenționale, pretinsa încălcare a limitărilor legale privind convocarea rezerviștilor la pregătirea militară și necesitatea administrării unor probe suplimentare. În motivarea demersului, contestatorul a susținut că nu a urmărit să se eschiveze de la îndeplinirea obligațiilor militare, invocând conduita sa anterioară și participarea la activitățile organizate de autoritățile militare. În acest sens, a arătat că a îndeplinit serviciul militar în termen, a participat la exercițiul de mobilizare desfășurat în perioada 1–5 aprilie 2024 și, cu aproximativ un an înainte, a dat curs unei alte chemări de o zi, prezentându-se personal la sediul Centrului Militar Teritorial Soroca. A considerat că aceste împrejurări demonstrează buna sa credință și lipsa intenției de a se sustrage de la obligațiile militare, aspecte care, în opinia sa, nu au fost examinate de agentul constatator la stabilirea vinovăției. A susținut că autoritatea constatatoare avea posibilitatea să verifice, din evidențele interne ale Centrului Militar Teritorial Soroca, participarea sa la activitățile militare anterioare și prezentarea la chemările precedente. A apreciat că aplicarea sancțiunii fără verificarea acestor informații contravine prevederilor art. 10 din Codul contravențional, întrucât răspunderea contravențională presupune existența unei fapte săvârșite cu vinovăție. Totodată, Ursachi Andrei a invocat încălcarea dispozițiilor art. 41–43 din Codul contravențional, referitoare la individualizarea sancțiunii și la circumstanțele atenuante și agravante. A susținut că agentul constatator a aplicat amenda maximă fără a ține cont de conduita sa anterioară, de îndeplinirea obligațiilor militare și de lipsa unor antecedente contravenționale pentru fapta imputată, împrejurare pe care a afirmat că o demonstrează extrasele din Portalul Guvernamental mCabinet. De asemenea, a menționat că nu au fost stabilite circumstanțe agravante care să justifice aplicarea sancțiunii în cuantum maxim. În opinia sa, buna-credință și comportamentul anterior cooperant puteau fi apreciate drept circumstanțe atenuante, iar neexaminarea acestora a determinat aplicarea unei sancțiuni disproporționate. În continuare, contestatorul a formulat un argument subsidiar referitor la legalitatea convocării repetate a rezerviștilor pentru pregătire militară. Acesta a susținut că, întrucât autoritatea constatatoare nu ar fi anexat la materialele cauzei ordinul de chemare care a stat la baza procesului-verbal, nu putea fi stabilit cu certitudine dacă prezentarea solicitată avea drept scop actualizarea datelor de evidență militară sau participarea la o nouă concentrare ori la un antrenament de mobilizare. În acest context, Ursachi Andrei a invocat prevederile legislației privind pregătirea cetățenilor pentru apărarea Patriei, susținând că rezerviștii nu pot fi convocați la concentrări sau antrenamente de mobilizare mai frecvent decât o dată la cinci ani. A arătat că, participând la exercițiul de mobilizare din perioada 1–5 aprilie 2024, nu ar fi putut fi convocat legal pentru o nouă activitate similară înainte de aprilie 2029. Prin urmare, a considerat că, în ipoteza în care ordinul de chemare din anul 2026 ar fi vizat o nouă pregătire militară, acesta ar fi fost emis cu încălcarea limitărilor legale. În cazul în care chemarea ar fi avut drept scop doar actualizarea datelor de evidență militară, contestatorul a susținut că situația sa fusese deja verificată și actualizată cu ocazia participării la exercițiul din aprilie 2024 și a prezentării ulterioare la Centrul

Militar Teritorial Soroca. De asemenea, contestatorul a reiterat argumentele privind lipsa dovezii comunicării legale a ordinului de chemare, insuficiența probelor prezentate de autoritatea constatatoare și pretinsa lipsă a competenței materiale a persoanei care a aplicat sancțiunea. A invocat principiul in dubio pro reo, prevăzut de art. 375 alin. (3) din Codul contravențional, susținând că neclaritățile referitoare la natura chemării, comunicarea ordinului și stabilirea vinovăției trebuie interpretate în favoarea sa. Prin demersul formulat, Ursachi Andrei a solicitat admiterea cererii și anexarea înscrisurilor prezentate la materialele cauzei, constatarea faptului că a îndeplinit serviciul militar în termen și a participat la exercițiul de mobilizare din perioada 1–5 aprilie 2024, precum și reținerea acestor împrejurări drept dovezi ale bunei sale credințe și ale lipsei intenției de sustragere de la obligațiile militare. Totodată, a solicitat constatarea încălcării normelor privind individualizarea sancțiunii contravenționale, prin aplicarea neîntemeiată a amenzii maxime, iar în subsidiar, constatarea faptului că participarea sa la exercițiul de mobilizare din aprilie 2024 ar împiedica, potrivit interpretării sale a legislației, convocarea pentru o nouă pregătire militară similară până în aprilie 2029. În vederea completării probatoriului, contestatorul a solicitat interpelarea agentului constatator și a reprezentantului Centrului Militar Teritorial Soroca, pentru a comunica data exactă la care acesta s-a prezentat la sediul instituției, în cursul anului precedent, ca urmare a unei chemări de o zi. De asemenea, a solicitat obligarea Centrului Militar Teritorial Soroca să prezinte extrase din registrele interne de acces și evidență care să confirme această prezentare, apreciind că informațiile respective sunt relevante pentru stabilirea conduitei sale anterioare și aprecierea proporționalității sancțiunii aplicate. În consecință, Ursachi Andrei a solicitat anularea procesului-verbal cu privire la contravenție seria PMA nr. 01017051 din 25 iunie 2026 și încetarea procesului contravențional, pe motiv că acuzația este lipsită de fundament faptic, legal și probatoriu.

La 28 iulie 2026, comandantul Centrului Militar Teritorial Soroca, locotenent-colonelul Alexandru Chiroșca, a depus referință în prezenta cauză contravențională (f. d. 39). A comunicat că procesul-verbal a fost înregistrat în Sistemul informațional automatizat de evidență a contravențiilor, fiind atribuit numărul de înregistrare 74079. Potrivit autorității, această împrejurare este confirmată prin extrasul din sistemul informațional anexat la referință, motiv pentru care a apreciat drept neîntemeiate afirmațiile contestatorului privind lipsa înregistrării actului contravențional. Referitor la argumentele contestatorului privind necomunicarea materialelor cauzei și încălcarea dreptului la apărare, Centrul Militar Teritorial Soroca a menționat că, la 9 iulie 2026, a recepționat cererea nr. 963 formulată de Ursachi Andrei, prin care acesta solicita informații despre existența unui proces contravențional și comunicarea materialelor aferente. Autoritatea a arătat că, la 13 iulie 2026, prin scrisoarea nr. 1/971, i-a expediat contestatorului un răspuns, iar la 14 iulie 2026, prin scrisoarea nr. 1/976, a transmis materialele cauzei contravenționale către instanța de judecată. Totodată, autoritatea constatatoare a susținut că procesul-verbal cu privire la contravenție a fost expediat la adresa de domiciliu a contestatorului la 25 iunie 2026, prin intermediul Î.S. „Poșta Moldovei”, sub formă de scrisoare recomandată cu aviz de recepție. În susținerea acestei afirmații, a anexat copia borderoului de expediere a corespondenței și a avizului poștal. Centrul Militar Teritorial Soroca a apreciat că a întreprins măsurile necesare pentru comunicarea actului contravențional și că susținerile contestatorului privind încălcarea dreptului la apărare nu sunt întemeiate. Cu privire la competența persoanei care a întocmit procesul-verbal și a aplicat sancțiunea, Centrul Militar Teritorial Soroca a invocat prevederile art. 366 alin. (1) și (3) din Codul contravențional, susținând că sancționarea faptei respective intră în atribuțiile organelor administrativ-militare. Autoritatea a făcut referire la ordinul comandantului Centrului Militar Teritorial Soroca nr. 61

din 4 iulie 2024, prin care au fost desemnate persoanele responsabile de constatarea contravențiilor prevăzute de art. 366–373 din Codul contravențional și de întocmirea proceselor-verbale. Potrivit referinței, Natalia Ciornîi, specialist principal în cadrul instituției, a fost desemnată prin ordinul respectiv să constate contravențiile și să întocmească procesele-verbale, autoritatea considerând că aceasta a acționat în limitele atribuțiilor conferite. Referitor la circumstanțele săvârșirii contravenției, a comunicat că Ursachi Andrei, în calitate de rezervist, figura în evidența militară a instituției și urma să se prezinte la sediul acesteia la 24 iunie 2026, în baza ordinului de chemare nr. 1/264 din 8 iunie 2026, pentru actualizarea și verificarea datelor de evidență militară. Autoritatea a precizat că ordinul de chemare a fost transmis Primăriei comunei Rublenița, în vederea înmânării acestuia persoanei vizate, conform procedurii aplicabile convocării rezerviștilor. În susținerea legalității procedurii de convocare, autoritatea constatatoare a invocat prevederile Legii nr. 1245-XV din 18 iulie 2002 cu privire la pregătirea cetățenilor pentru apărarea Patriei, arătând că evidența militară a recruților și rezerviștilor se realizează inclusiv prin intermediul autorităților administrației publice locale, care au obligația de a contribui la înștiințarea persoanelor supuse evidenței militare și de a asigura prezentarea acestora la organele administrativ-militare. A menționat că Primăria comunei Rublenița a fost informată despre necesitatea înmânării ordinelor de chemare rezerviștilor, inclusiv lui Ursachi Andrei. În acest sens, a făcut referire la demersul adresat primarului comunei Rublenița, precum și la certificatul nr. 411 din 14 iulie 2026, eliberat de autoritatea administrației publice locale. Potrivit certificatului menționat, ordinul de chemare destinat lui Ursachi Andrei nu a putut fi înmânat, deoarece acesta nu se afla la adresa de domiciliu din comuna Rublenița, deși figura cu viză de reședință în localitatea respectivă. Primăria a comunicat că Ursachi Andrei locuiește în municipiul Soroca și că a fost contactat telefonic, fiind informat despre emiterea ordinului de chemare și despre obligația de a se prezenta pentru ridicarea și executarea acestuia. A susținut că, în pofida măsurilor întreprinse pentru înștiințarea contestatorului, acesta nu s-a prezentat la Centrul Militar Teritorial Soroca la data stabilită, respectiv 24 iunie 2026, iar motivele neprezentării nu au fost cunoscute instituției. În aceste circumstanțe, la 25 iunie 2026, a fost întocmit procesul-verbal seria PMA nr. 01017051, prin care Ursachi Andrei a fost sancționat în temeiul art. 366 alin. (1) din Codul contravențional, cu amendă în mărime de 30 de unități convenționale, echivalentul a 1 500 lei. De asemenea, a făcut referire la prevederile art. 45 din Legea nr. 1245/2002, care reglementează obligațiile rezerviștilor în raport cu evidența militară, inclusiv prezentarea la chemarea organelor administrativ-militare. Autoritatea a susținut că neprezentarea contestatorului la data indicată în ordin, fără comunicarea unor motive justificative, constituie o încălcare a obligațiilor legale ce îi reveneau în calitate de rezervist. A solicitat instanței să mențină procesul-verbal care a fost întocmit în conformitate cu prevederile legale, că sancțiunea contravențională a fost aplicată în limitele competenței autorității și că argumentele invocate de contestator privind încălcările procedurale nu justifică anularea actului contestat.

La 30 iulie 2026, petiționarul Ursachi Andrei a depus un demers privind citarea martorului asistent și constatarea nulității procedurii de certificare a procesului-verbal cu privire la contravenție seria PMA nr. 01017051 din 25 iunie 2026 (f. d. 54-55). În motivarea demersului, contestatorul a susținut că persoana indicată în procesul-verbal în calitate de martor asistent, Cucer Igor, ar fi angajat al Centrului Militar Teritorial Soroca, fapt confirmat, în opinia sa, prin mențiunea „funcționar Igor CUCER” din documentele poștale anexate la dosar. A considerat că acesta nu întrunește condiția de persoană dezinteresată, prevăzută de art. 388 alin. (8) din Codul contravențional, întrucât raporturile de serviciu cu autoritatea constatatoare i-ar afecta

imparțialitatea. Totodată, a invocat încălcarea art. 443 alin. (6) din Codul contravențional, susținând că în procesul-verbal nu a fost indicată adresa de domiciliu a martorului asistent, iar mențiunea „F-rul”, înscrisă înaintea numelui acestuia, ar confirma calitatea sa de funcționar. Prin demersul formulat, Ursachi Andrei a solicitat citarea și audierea martorului Cucer Igor pentru verificarea calității sale profesionale și a eventualelor raporturi de subordonare față de agentul constatator, constatarea încălcării cerințelor legale privind martorul asistent și certificarea procesului-verbal, iar în subsidiar, excluderea probei respective din materialele cauzei. În consecință, a solicitat anularea procesului-verbal și a deciziei de sancționare, precum și încetarea procesului contravențional, invocând încălcarea garanțiilor procedurale la întocmirea actului contestat.

La 30 iulie 2026, petiționarul Ursachi Andrei a depus un demers privind excluderea unei probe considerate inadmisibile, constatarea lipsei competenței materiale a agentului constatator și nulitatea procesului-verbal seria PMA nr. 01017051 din 25 iunie 2026 (f. d 57). În motivarea demersului, contestatorul a susținut că Natalia Ciornîi, specialist principal în cadrul Centrului Militar Teritorial Soroca, nu avea competența legală de a examina cauza contravențională și de a aplica sancțiunea. A invocat prevederile art. 385 și art. 415 alin. (4) lit. b) din Codul contravențional, considerând că atribuțiile respective revin persoanelor expres împuternicite prin lege, iar acestea nu pot fi delegate unui funcționar civil printr-un ordin administrativ intern. Totodată, a susținut că Ordinul comandantului Centrului Militar Teritorial Soroca nr. 61 din 4 iulie 2024, invocat pentru justificarea împuternicirilor Nataliei Ciornîi, contravine principiului ierarhiei actelor normative, prevăzut de Legea nr. 100/2017. De asemenea, a invocat faptul că exemplarul ordinului prezentat la dosar nu ar conține semnătura comandantului Alexandru Chiroșca, fiind aplicată doar semnătura persoanei responsabile de resursele umane, la rubrica „pentru conformitate”, ceea ce, în opinia sa, pune la îndoială valabilitatea și forța probantă a înscrisului. A mai arătat că, potrivit pct. 2 din ordinul respectiv, comandantul și-a rezervat responsabilitatea pentru luarea deciziei de sancționare, împrejurare care, în opinia sa, confirmă lipsa competenței Nataliei Ciornîi de a aplica sancțiunea. A susținut că atribuirea unui număr de agent constatator în sistemul informațional nu poate suplini lipsa unei competențe conferite expres prin lege. Prin demersul formulat, Ursachi Andrei a solicitat declararea inadmisibilității și excluderea din materialele cauzei a Ordinului nr. 61 din 4 iulie 2024, constatarea lipsei semnăturii comandantului pe înscrisul respectiv, precum și constatarea lipsei competenței materiale a Nataliei Ciornîi la întocmirea actelor contravenționale. În consecință, a solicitat constatarea nulității absolute a procesului-verbal seria PMA nr. 01017051 din 25 iunie 2026 și încetarea procesului contravențional, invocând întocmirea actului de către o persoană necompetentă material.

La 30 iulie 2026, petiționarul Ursachi Andrei a depus răspuns la referință și note scrise suplimentare, prin care a susținut că autoritatea constatatoare nu a demonstrat înștiințarea sa legală despre obligația de prezentare la Centrul Militar Teritorial Soroca la 24 iunie 2026 (f. d. 61-65). În acest sens, a invocat certificatul Primăriei comunei Rublenița nr. 411 din 14 iulie 2026, potrivit căruia ordinul de chemare nr. 1/264 nu i-a putut fi înmânat. A menționat că afirmațiile autorității privind înștiințarea sa prin intermediul rudelor, telefonic sau prin aplicația Viber nu sunt confirmate prin probe și nu echivalează, în opinia sa, cu înmânarea legală a ordinului de chemare. De asemenea, a susținut că recipisa anexată ordinului a fost completată unilateral, fără semnătura sa, astfel încât aceasta nu poate demonstra recepționarea ordinului. Totodată, a invocat existența unor neconcordanțe între înscrisurile prezentate de autoritatea constatatoare, menționând că în sistemul informațional SIA REC ora săvârșirii contravenției este

indicată ca fiind 08:00, în timp ce ordinul de chemare stabilea prezentarea la ora 09:00. A apreciat că această contradicție afectează stabilirea circumstanțelor faptei imputate. De asemenea, a susținut că în ordinul de chemare și în alte documente figurează patronimicul „*****”, iar în procesul-verbal acesta este indicat „Ion”, considerând că neconcordanța demonstrează verificarea insuficientă a datelor sale de identitate. Referitor la procedura de întocmire a procesului-verbal, contestatorul a susținut că martorul asistent Cucer Igor nu întrunește condiția de persoană dezinteresată, prevăzută de art. 388 alin. (8) din Codul contravențional. A invocat faptul că în documentele poștale anexate de Centrul Militar Teritorial Soroca acesta figurează drept funcționar al instituției, fiind persoana responsabilă de expedierea corespondenței. În opinia contestatorului, existența unor raporturi de serviciu cu autoritatea constatatoare afectează imparțialitatea martorului asistent și legalitatea certificării procesului-verbal întocmit în absența sa. De asemenea, a reiterat argumentele privind lipsa competenței materiale a Nataliei Ciornîi de a aplica sancțiunea contravențională. A susținut că, potrivit art. 415 alin. (4) lit. b) din Codul contravențional, competența de examinare a cauzelor și aplicare a sancțiunilor pentru contravenția prevăzută de art. 366 aparține persoanelor expres indicate de lege, iar un ordin intern nu poate extinde aceste atribuții asupra unui funcționar civil. În acest context, a contestat legalitatea Ordinului comandantului Centrului Militar Teritorial Soroca nr. 61 din 4 iulie 2024, invocând încălcarea principiului ierarhiei actelor normative. A mai arătat că mențiunea din ordin potrivit căreia comandantul își asumă responsabilitatea pentru luarea deciziei ar confirma, în opinia sa, lipsa competenței funcționarului care a semnat actul sancționator. Contestatorul a invocat și pretinse neregularități privind înregistrarea procesului-verbal în sistemele informaționale ale statului. Acesta a susținut că, deși Centrul Militar Teritorial Soroca a prezentat un extras din SIA REC pentru a confirma înregistrarea actului, informațiile respective nu se regăsesc în extrasele obținute din Portalul Guvernamental mCabinet, inclusiv la 30 iulie 2026. A apreciat că această neconcordanță, precum și lipsa unor date clare privind momentul generării extrasului prezentat de autoritate, ridică dubii asupra înregistrării corespunzătoare a procesului-verbal și a veridicității informațiilor invocate. În continuare, a susținut că i-a fost încălcat dreptul la apărare prin necomunicarea în timp util a procesului-verbal și a materialelor cauzei contravenționale. A arătat că a solicitat Centrului Militar Teritorial Soroca comunicarea acestora, însă autoritatea nu i-ar fi pus la dispoziție înscrisurile necesare pregătirii apărării, limitându-se la expedierea unui răspuns și la transmiterea materialelor către instanța de judecată. În opinia sa, această conduită contravine art. 384 alin. (2) lit. h) din Codul contravențional și principiului contradictorialității, întrucât nu a avut posibilitatea de a examina probele înainte de formularea contestației. Totodată, contestatorul a invocat neindividualizarea sancțiunii contravenționale, susținând că agentul constatator a aplicat amenda maximă de 30 de unități convenționale, echivalentul a 1 500 lei, fără a stabili motivele neprezentării sale la Centrul Militar Teritorial Soroca și fără a verifica eventualele circumstanțe justificative. A menționat că, potrivit răspunsului autorității din 13 iulie 2026, motivul neprezentării sale nu era cunoscut, ceea ce, în opinia sa, demonstrează că sancțiunea a fost aplicată fără cercetarea completă a circumstanțelor cauzei. De asemenea, a susținut că autoritatea a interpretat eronat prevederile privind avertismentul și nu a ținut cont de conduita sa anterioară, de lipsa antecedentelor pentru aceeași contravenție și de principiul individualizării sancțiunii. Ursachi Andrei a mai invocat faptul că autoritatea constatatoare ar fi confundat procedura administrativ-militară de chemare a rezerviștilor cu procedura contravențională, aplicând sancțiunea fără o cercetare prealabilă suficientă a împrejurărilor faptei și fără asigurarea garanțiilor procesuale. În susținerea poziției sale, a făcut referire la principiul prezumției de

nevinovăție și la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, considerând că eventualele erori și omisiuni ale autorității publice nu pot fi remediate în detrimentul persoanei sancționate. Prin înscrisul depus, Ursachi Andrei a solicitat anexarea acestuia la materialele cauzei, constatarea lipsei înștiințării legale despre ordinul de chemare, a neconcordanțelor privind ora săvârșirii contravenției și datele sale de identitate, precum și a încălcărilor referitoare la calitatea martorului asistent și la competența agentului constatator. De asemenea, a solicitat constatarea încălcării dreptului la apărare și excluderea din ansamblul probator a înscrisurilor pe care le consideră obținute ori păstrate cu încălcarea legii. În consecință, contestatorul a solicitat anularea procesului-verbal cu privire la contravenție seria PMA nr. 01017051 din 25 iunie 2026 și încetarea procesului contravențional.

La 21 octombrie 2026, petiționarul Ursachi Andrei a depus o cerere de completare a apărării și de administrare a probelor noi, prin care a invocat existența neregularităților în procedura de citare efectuată de Centrul Militar Teritorial Soroca (f. d. 75-76). În motivarea cererii, contestatorul a susținut că, ulterior inițierii procesului contravențional, Centrul Militar Teritorial Soroca i-a expediat direct, prin scrisoare recomandată cu aviz de recepție, ordinul de chemare nr. 1/399 din 15 septembrie 2026, pentru prezentarea la 21 septembrie 2026, însoțit de o adresă oficială semnată de comandantul instituției. În opinia sa, această modalitate de comunicare, diferită de cea utilizată în iunie 2026, demonstrează că autoritatea dispunea de posibilitatea înștiințării sale directe, dar nu a utilizat-o anterior aplicării sancțiunii contestate. Totodată, Ursachi Andrei a arătat că s-a prezentat la Centrul Militar Teritorial Soroca la 21 septembrie 2026, în executarea noului ordin, împrejurare care, în opinia sa, confirmă buna-credință și lipsa intenției de eschivare de la obligațiile militare. A mai invocat faptul că noul ordin conține informații referitoare la exercițiile de pregătire a rezerviștilor, solicitând clarificarea scopului real al convocărilor și verificarea respectării limitelor legale privind frecvența acestora. Prin cererea depusă, contestatorul a solicitat anexarea noilor înscrisuri la materialele cauzei, consemnarea prezentării sale la Centrul Militar Teritorial Soroca la 21 septembrie 2026, actualizarea adresei sale de corespondență electronică, precum și audierea agentului constatator sau a reprezentantului autorității pentru clarificarea circumstanțelor invocate. De asemenea, a solicitat comunicarea eventualelor probe noi și acordarea posibilității de a formula explicații suplimentare. În consecință, Ursachi Andrei a reiterat solicitarea de admitere a contestației, anulare a procesului-verbal seria PMA nr. 01017051 din 25 iunie 2026 și încetare a procesului contravențional.

În ședința de judecată, agentul constatator Ursachi Adrian, a solicitat respingerea contestației cu menținerea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare emise în privința lui Ursachi Andrei, reiterând argumentele invocate în referință.

Petiționarul Ursachi Andrei, fiind citat legal în ședința de judecată nu s-a prezentat, prin cererile depuse a solicitat expedierea și comunicarea actelor de procedură la adresa indicată de acesta. Prin urmare, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa petiționarului.

Studiind materialele cauzei, audiind poziția agentului constatator și analizând argumentele expuse de petiționar în contestație și în actele depuse ulterior, instanța de judecată ajunge la concluzia de a admite contestația, din următoarele considerente.

Conform art. 448 alin. (1) Cod contravențional, *contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sunt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator*

este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447¹ alin. (8) Cod contravențional.

Din materialele cauzei rezultă că procesul-verbal seria PMA nr. 01017051 din 25 iunie 2026 a fost întocmit în lipsa lui Ursachi Andrei (f. d. 8), iar copia acestuia a fost expediată prin scrisoarea recomandată nr. DS8002311161AR, depusă la oficiul poștal MD-3005 Soroca la 25 iunie 2026 (f.d. 44). Potrivit răspunsului Î.S. „Poșta Moldovei" nr. U-384/26/U-1239/26 din 22 iulie 2026 (f. d. 33), trimiterea a parvenit la oficiul poștal MD-3014 Rublenița la 29 iunie 2026 și a fost livrată în aceeași zi tatălui petiționarului, Ursachi *****. Petiționarul a declarat că a luat cunoștință de procesul-verbal la 30 iunie 2026, iar contestația a fost depusă la 10 iulie 2026, prin poșta electronică, concomitent Centrului Militar Teritorial Soroca și Judecătoriei Soroca.

Chiar și raportat la data de 29 iunie 2026, contestația a fost depusă înăuntrul termenului de 15 zile prevăzut de art. 448 alin. (1) Cod contravențional, fapt care nu a fost contestat de autoritatea constatatoare..

Conform art. 395 alin. (1) pct. 2) Cod contravențional, *instanța de judecată examinează contestațiile împotriva deciziilor autorităților competente să soluționeze cauzele contravenționale*, iar potrivit art. 448 alin. (4) din același cod, *contestația se examinează de instanța în a cărei rază teritorială activează autoritatea competentă*, în speță – Judecătoria Soroca (sediul Central).

În legislația Republicii Moldova, din perspectiva Convenției Europene a Drepturilor Omului, faptele contravenționale intră în sfera noțiunii de „acuzație în materie penală", în sensul autonom al art. 6 din Convenție. Prin urmare, în materie contravențională sunt aplicabile garanțiile procedurale specifice materiei penale, inclusiv prezumția de nevinovăție prevăzută de art. 6 § 2 din Convenție *(Ziliberberg împotriva Moldovei, nr. 61821/00, 1 februarie 2005, § 33; Anghel împotriva României, nr. 28183/03, 4 octombrie 2007, § 52; Öztürk împotriva Germaniei, 21 februarie 1984, § 53*).

Potrivit art. 375 alin. (1) Cod contravențional, *persoana a cărei vinovăție nu a fost dovedită în modul prevăzut de prezentul cod este considerată nevinovată*, iar conform alin. (2), *nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa*. Potrivit alin. (3) al aceluiași articol, *concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional*.

Conform art. 7 Cod contravențional, *persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod*, iar potrivit art. 10 din același cod, *contravenția este fapta – acțiunea sau inacțiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională*.

Potrivit art. 381 alin. (4) Cod contravențional, *autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât și cele care o dezvinovățesc, precum și circumstanțele atenuante sau agravante*.

Procesul-verbal cu privire la contravenție beneficiază de o prezumție de veridicitate doar în măsura în care a fost întocmit legal și numai în privința faptelor constatate personal de agentul

constatator. Această prezumție este una relativă, iar aplicarea ei trebuie să rămână în limite rezonabile, care să țină seama de importanța mizei și să păstreze dreptul la apărare, astfel încât sarcina probei să nu fie transferată integral asupra persoanei acuzate (*Anghel împotriva României, § 60; Nicoleta Gheorghe împotriva României, nr. 23470/05, 3 aprilie 2012, §§ 29–34*). Prin urmare, sarcina de a dovedi existența faptei și vinovăția persoanei revine, în primul rând, autorității constatatoare.

Pentru respectarea acestor garanții, instanța va verifica, mai întâi, legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, iar ulterior temeinicia acestuia, adică existența faptei contravenționale imputate și a vinovăției petiționarului.

Conform art. 442 alin. (1) Cod contravențional, *procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui*.

Potrivit art. 445 alin. (1) Cod contravențional, *neconsemnarea în procesul-verbal a mențiunilor privind numele, prenumele și funcția agentului constatator, numele, prenumele, IDNP-ul făptuitorului, data întocmirii procesului-verbal, circumstanțele comiterii și încadrarea juridică a faptei, data comiterii acesteia, semnătura agentului constatator sau a martorului asistent în cazul refuzului contravenientului de a semna atrage nulitatea absolută a procesului-verbal*. Conform alin. (2) al aceluiași articol, *celelalte încălcări ale art. 443 sau ale altor norme imperative din prezentul cod pot duce la nulitatea procesului-verbal doar în cazul în care acestea afectează în mod esențial fondul cauzei*.

Instanța a cercetat originalul procesului-verbal seria PMA nr. 01017051 din 25 iunie 2026, și constată că acesta cuprinde numele, prenumele și funcția agentului constatator (funcționara Ciornîi Natalia, Centrul Militar Teritorial Soroca), datele de identificare ale persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, inclusiv IDNP-ul, data și ora întocmirii (25 iunie 2026, ora 09:50), data și locul comiterii pretinsei fapte (24 iunie 2026, ora 09:00, *****), descrierea faptei („neprezentarea la CMT Soroca conform ordinului nr. 1/264 din 08.06.2026 la data de 24.06.2026”), încadrarea juridică (art. 366 alin. (1) Cod contravențional), mențiunea privind întocmirea actului în absența contravenientului, semnătura martorului și semnătura agentului constatator. Prin urmare, procesul-verbal conține, sub aspect formal, mențiunile a căror lipsă ar atrage nulitatea absolută în sensul art. 445 alin. (1) Cod contravențional.

Totodată, instanța reține că descrierea faptei este una laconică: agentul constatator nu a consemnat modul și data la care ordinul de chemare i-ar fi fost adus la cunoștință petiționarului, nici împrejurarea că neprezentarea a avut loc „fără motive întemeiate”, deși acestea constituie elemente ale laturii obiective a contravenției prevăzute de art. 366 alin. (1) Cod contravențional. Această carență nu va fi apreciată de instanță ca temei de nulitate, dar va fi luată în considerare la verificarea temeiniciei acuzației.

În continuare, instanța va analiza fiecare dintre neregularitățile procedurale invocate de petiționar.

Cu privire la neînregistrarea procesului-verbal în sistemul informațional, instanța reține că petiționarul a susținut că procesul-verbal nu a fost înregistrat în termenul de 24 de ore prevăzut de art. 442 alin. (2) Cod contravențional, invocând lipsa informației în Portalul Guvernamental mCabinet. Din extrasul din sistemul informațional SIA REC, prezentat de autoritatea constatatoare, rezultă că procesul-verbal a fost înregistrat la 25 iunie 2026, sancțiunea fiind consemnată la ora 14:02–14:05, iar la 14 iulie 2026 a fost înregistrată mențiunea privind contestarea actului în instanță. Lipsa afișării informației într-un serviciu electronic destinat

cetățenilor nu demonstrează, prin ea însăși, neînregistrarea actului în registrul de evidență. Prin urmare, argumentul este neîntemeiat. Instanța reține, totuși, că în extrasul din SIA REC ora comiterii faptei este indicată „08:00”, iar ora întocmirii – „10:00”, în timp ce în procesul-verbal și în ordinul de chemare figurează ora 09:00, iar ora întocmirii – 09:50. Neconcordanța nu afectează, prin ea însăși, valabilitatea procesului-verbal, care rămâne actul de referință, însă denotă lipsa de rigoare cu care a fost documentată fapta imputată.

Cu privire la necomunicarea procesului-verbal și a materialelor cauzei și încălcarea dreptului la apărare, din materialele cauzei rezultă că copia procesului-verbal a fost expediată prin scrisoare recomandată la 25 iunie 2026 și livrată tatălui petiționarului la 29 iunie 2026, iar cererea petiționarului din 8 iulie 2026 a primit răspuns prin scrisoarea nr. 1/971 din 13 iulie 2026, expediată la adresa de poștă electronică indicată de acesta. Materialele cauzei au fost transmise instanței prin scrisoarea nr. 1/976 din 14 iulie 2026, iar petiționarul a avut acces la acestea și și-a exercitat pe deplin dreptul la apărare în fața instanței, depunând multiple cereri, note scrise și demersuri, inclusiv răspuns la referința autorității. Chiar dacă autoritatea constatatoare nu i-a pus la dispoziție materialele dosarului înainte de expedierea acestora în instanță, această omisiune a fost remediată în cadrul procedurii judiciare și nu a afectat în mod esențial fondul cauzei, în sensul art. 445 alin. (2) Cod contravențional. Argumentul nu constituie, prin urmare, un temei de nulitate a procesului-verbal.

Cu privire la martorul asistent, petiționarul a susținut că persoana indicată în calitate de martor, Cucer Igor, este funcționar al Centrului Militar Teritorial Soroca, iar adresa de domiciliu a acestuia nu a fost consemnată. Potrivit art. 443 alin. (6) Cod contravențional, faptul absenței persoanei citate în mod legal pentru încheierea procesului-verbal se consemnează în procesul-verbal și se certifică prin semnătura a cel puțin un martor, indicându-se datele de identificare ale acestuia (numele, prenumele, adresa de domiciliu și numărul de telefon), iar potrivit alin. (6^1) nu poate avea calitatea de martor un alt agent constatator. Instanța constată că în procesul-verbal martorul este indicat cu mențiunea „f-rul Cucer Igor”, anul nașterii și IDNP, fără adresă și număr de telefon, iar din avizul de recepție poștală prezentat de autoritate rezultă că acesta este funcționar al Centrului Militar Teritorial Soroca. Din materialele cauzei nu rezultă că acesta ar avea calitatea de agent constatator, motiv pentru care interdicția prevăzută de art. 443 alin. (6^1) Cod contravențional nu este incidentă. Neindicarea adresei martorului constituie o abatere de la art. 443 alin. (6) Cod contravențional, iar calitatea de subordonat al aceleiași autorități diminuează valoarea certificării, însă martorul a atestat exclusiv împrejurarea absenței petiționarului la întocmirea procesului-verbal, împrejurare care nu este contestată. Prin urmare, aceste neregularități nu afectează în mod esențial fondul cauzei, iar audierea martorului nu este necesară pentru justa soluționare a cauzei.

Cu privire la neconcordanța patronimicului, instanța reține că în procesul-verbal patronimicul petiționarului este indicat „Ion”, iar în ordinul de chemare, în registrul de evidență și în extrasul din SIA REC – „*****”. Instanța apreciază această neconcordanță drept o eroare materială, întrucât identitatea persoanei este stabilită cert prin IDNP, data și locul nașterii și adresa de domiciliu, astfel încât argumentul nu poate conduce la nulitatea procesului-verbal.

Cu privire la competența agentului constatator și admisibilitatea Ordinului nr. 61 din 4 iulie 2024, petiționarul a susținut că Ciornîi Natalia, specialist principal, nu avea competența de a examina cauza și de a aplica sancțiunea, invocând art. 385, 399 alin. (1) și 415 alin. (4) lit. b) Cod contravențional, și a solicitat excluderea din probatoriu a Ordinului nr. 61 din 04 iulie 2024. Instanța reține că, potrivit art. 415 alin. (2) lit. a) Cod contravențional, persoanele cu funcție de răspundere din centrele militare sunt în drept să constate contravențiile prevăzute la art. 366–373

și să încheie procese-verbale, iar potrivit alin. (4) lit. b) al aceluiași articol, dreptul de a examina contravențiile și de a aplica sancțiuni pentru contravențiile prevăzute la art. 366–374 aparține șefului Marelui Stat Major al Armatei Naționale sau comandanților centrelor militare. Din extrasul Ordinului nr. 61 din 04 iulie 2024 (f. d. 45) rezultă că funcționarei Ciornîi Natalia i s-a atribuit dreptul „de a constata contravenții și de a încheia procese-verbale" (pct. 1), comandantul asumându-și responsabilitatea pentru decizia de sancționare (pct. 2). Cu toate acestea, rubricile 16 și 17 ale procesului-verbal („Decizia agentului constatator" și „Agentul constatator al autorității care a examinat cauza contravențională") sunt completate și semnate de aceeași funcționară, fără vreo mențiune privind examinarea cauzei de către comandantul centrului militar. Instanța reține că argumentele petiționarului privind depășirea limitelor competenței de sancționare ridică dubii serioase cu privire la legalitatea deciziei de aplicare a amenzii. Însă, întrucât verificarea temeiniciei acuzației, efectuată în continuare, conduce la concluzia lipsei faptului contravenției – temei care exclude însăși existența răspunderii contravenționale, indiferent de persoana care a aplicat sancțiunea, și care asigură petiționarului o protecție mai largă decât constatarea unui viciu de competență – instanța nu consideră necesar să se pronunțe distinct asupra nulității procesului-verbal pe acest temei.

Astfel, verificând legalitatea procesului-verbal, instanța constată că acesta nu este lovit de nulitate absolută în sensul art. 445 alin. (1) Cod contravențional, iar neregularitățile invocate de petiționar, deși parțial confirmate, nu impun, prin ele însele, anularea acestuia. Prin urmare, instanța va trece la examinarea temeiniciei acuzației.

În conformitate cu art. 366 alin. (1) Cod contravențional, *neprezentarea persoanei care se află la evidență sau care este obligată să se afle la evidență militară, la citarea organelor administrativ-militare, fără motive întemeiate, sau plecarea ei în altă localitate pentru domiciliere ori ședere temporară, sau plecarea în străinătate pe un termen ce depășește 30 de zile fără a se scoate de la evidență, sau sosirea dintr-o altă localitate unde domiciliază temporar fără a se pune la evidență militară, precum și comunicarea tardivă organului de evidență militară a datelor despre schimbarea stării familiale, a domiciliului, a locului de studii, de muncă sau schimbarea funcției, pentru o perioadă ce depășește 30 de zile, se sancționează cu amendă de la 12 la 30 de unități convenționale*.

Petiționarului i s-a imputat prima modalitate normativă a contravenției – neprezentarea la citarea organului administrativ-militar fără motive întemeiate. Latura obiectivă a acestei modalități presupune, în mod cumulativ: (a) existența unei citări (chemări) emise de organul administrativ-militar; (b) aducerea legală a acestei chemări la cunoștința persoanei, astfel încât să se nască în sarcina ei obligația concretă de a se prezenta la data, ora și locul indicat; (c) neprezentarea persoanei; (d) lipsa motivelor întemeiate. Lipsa oricăruia dintre aceste elemente exclude existența faptei contravenționale.

Această interpretare rezultă și din Legea nr. 1245/2002 cu privire la pregătirea cetățenilor pentru apărarea Patriei, invocată chiar de autoritatea constatatoare. Potrivit art. 45 alin. (1) din această lege, *recruții și rezerviștii sunt obligați să se prezinte* „*la primirea ordinelor de chemare*" *emise de centrele militare, la data, ora și locul menționate de acestea*, iar potrivit art. 44 alin. (2) lit. f) din aceeași lege, *primăriile sunt obligate să înmâneze ordinele de chemare pentru clarificarea situației militare*. Prin urmare, obligația de prezentare a rezervistului ia naștere doar din momentul primirii ordinului de chemare, iar simpla emitere a ordinului și remiterea lui primăriei nu sunt suficiente pentru a reține că persoana a fost citată.

Instanța constată că ordinul de chemare nr. 1/264 din 08 iunie 2026 (f. d. 46), prin care Ursachi Andrei ***** era chemat să se prezinte la Centrul Militar Teritorial Soroca la 24 iunie

2026, ora 09:00, biroul 22, „*pentru actualizarea/verificarea datelor personale*”, a fost emis și transmis Primăriei comunei Rublenița, împreună cu alte ordine, prin foaia de însoțire nr. 1/84 din 10 iunie 2026 (f. d. 48), fapt confirmat și prin extrasul din Registrul de evidență a ordinelor de chemare nr. 138 (f. d. 47). Totodată, din probele administrate nu rezultă că acest ordin i-ar fi fost înmânat petiționarului.

Astfel, recipisa aferentă ordinului nr. 1/264, prezentată în copie certificată de comandantul centrului militar, nu atestă semnătura petiționarului privind primirea ordinului. Rubrica „Am primit” conține numele petiționarului, iar data indicată (24.06.2026) coincide cu data stabilită pentru prezentare, nu cu data unei eventuale înmânări. Prin urmare, acest înscris nu dovedește că petiționarul ar fi primit ordinul de chemare.

Însăși autoritatea publică locală căreia i-a revenit sarcina înmânării, prin certificatul nr. 411 din 14 iulie 2026 (f. d. 49) eliberat de primarul comunei Rublenița, Vitalie Muntean, a confirmat expres că lui Ursachi Andrei ***** „*nu i-a putut fi înmânat ordinul de chemare nr. 1/264*”, întrucât acesta nu se află la adresa de domiciliu din comună și locuiește în municipiul Soroca. Acest înscris, prezentat de autoritatea constatatoare în susținerea poziției sale, confirmă de fapt lipsa citării legale a petiționarului.

Instanța reține că, mențiunea din același certificat potrivit căreia petiționarul „*a fost contactat telefonic și informat despre emiterea ordinului de chemare*”, precum și afirmațiile din referință (f. d. 39-40) și din scrisoarea nr. 1/971 din 13 iulie 2026 (f. d. 42), potrivit cărora acesta ar fi fost înștiințat „*prin intermediul rudelor și platformei de comunicare Viber*”, nu sunt confirmate prin nicio probă: nu au fost indicate data și ora apelului, numărul de telefon apelat, persoana care a efectuat apelul și conținutul informației comunicate, nu a fost prezentat mesajul sau captura de ecran din aplicația Viber, nu au fost identificate rudele care ar fi transmis informația și nici nu s-a stabilit dacă o asemenea comunicare a avut loc înainte de 24 iunie 2026. Mai mult, informația Primăriei a fost transmisă inițial telefonic, iar certificatul scris a fost întocmit abia la 14 iulie 2026, adică după întocmirea procesului-verbal și după depunerea contestației. Instanța mai reține că certificatul indică eronat data ordinului de chemare (24.06.2026 în loc de 08.06.2026). Asemenea afirmații generale și neverificabile nu pot constitui dovada aducerii la cunoștința persoanei a obligației de prezentare, iar dubiile existente în această privință, care nu au putut fi înlăturate, se interpretează în favoarea petiționarului, conform art. 375 alin. (3) Cod contravențional.

Totodată, din răspunsul Î.S. „Poșta Moldovei” nr. U-384/26/U-1239/26 din 22 iulie 2026 (f. d. 33) rezultă că, în perioada 1 mai 2026 – 22 iulie 2026, singura trimitere poștală recomandată expediată petiționarului de Centrul Militar Teritorial Soroca a fost scrisoarea nr. DS8002311161AR din 25 iunie 2026, conținând procesul-verbal contestat, alte scrisori recomandate nefiind înregistrate. Astfel, autoritatea nu a utilizat nici calea comunicării poștale a ordinului de chemare, deși cunoștea adresa petiționarului, la care, ulterior, i-a expediat procesul-verbal.

Instanța reține că, prin demersul adresat Primăriei Rublenița, Centrul Militar Teritorial Soroca a solicitat ca, în privința persoanelor care nu se află în teritoriu sau refuză primirea ordinului, să i se prezinte „*adeverințe în scris*”. Cu toate acestea, agentul constatator a întocmit procesul-verbal a doua zi după data stabilită pentru prezentare, la 25 iunie 2026, ora 09:50, fără a aștepta și fără a verifica rezultatul înmânării ordinului, fără a constata personal modul de citare și fără a cerceta motivele neprezentării. Însăși autoritatea a recunoscut, în scrisoarea nr. 1/971 din 13 iulie 2026, că motivul neprezentării petiționarului era „*necunoscut*”. Agentul constatator nu a îndeplinit, astfel, obligația prevăzută de art. 381 alin. (4) Cod contravențional de a cerceta sub

toate aspectele, complet și obiectiv, circumstanțele cauzei, iar constatările consemnate în procesul-verbal nu se întemeiază pe constatări personale ale agentului cu privire la elementul esențial al citării, ci pe o simplă prezumție că petiționarul ar fi cunoscut obligația de prezentare.

Mai mult, conduita ulterioară a autorității și a petiționarului confirmă concluzia instanței. Ulterior pornirii procesului contravențional, Centrul Militar Teritorial Soroca i-a expediat petiționarului direct, prin scrisoare recomandată cu aviz de recepție, ordinul de chemare nr. 1/399 din 15 septembrie 2026, iar petiționarul s-a prezentat la centrul militar la 21 septembrie 2026, în executarea acestuia, aspect necontestat de agentul constatator. Această împrejurare demonstrează, pe de o parte, că autoritatea dispunea de posibilitatea reală de a-l cita în mod direct pe petiționar și, pe de altă parte, că petiționarul, odată ce a fost citat în mod efectiv, și-a îndeplinit obligația de prezentare. În același sens, din livretul militar seria LM nr. 239023 și din certificatul de participare la exercițiul de mobilizare din perioada 1–5 aprilie 2024, eliberat de Direcția personal și mobilizare a Marelui Stat Major al Armatei Naționale (f. d. 36-37), rezultă că petiționarul a îndeplinit serviciul militar în termen și a dat curs chemărilor anterioare ale organelor militare, ceea ce exclude ipoteza unei atitudini de sustragere de la obligațiile militare.

Prin urmare, autoritatea constatatoare nu a dovedit, dincolo de orice dubiu rezonabil, că petiționarul a fost citat (chemat) în mod legal să se prezinte la Centrul Militar Teritorial Soroca la 24 iunie 2026, ora 09:00. În lipsa citării legale, în sarcina petiționarului nu a luat naștere obligația de prezentare, iar neprezentarea sa la data respectivă nu poate fi calificată drept „*neprezentare la citarea organelor administrativ-militare*” în sensul art. 366 alin. (1) Cod contravențional. Lipsind un element constitutiv esențial al laturii obiective, fapta imputată nu există ca faptă contravențională. Pe cale de consecință, nu poate fi reținută nici latura subiectivă – vinovăția petiționarului sub forma intenției sau a imprudenței (art. 8 și art. 10 Cod contravențional) – întrucât persoana nu poate fi vinovată de neexecutarea unei obligații care nu i-a fost adusă la cunoștință.

Cu privire la pretențiile referitoare la neaplicarea avertismentului prevăzute de norma art. 33 Cod contravențional, la neindividualizarea sancțiunii și la aplicarea amenzii în cuantum maxim stabilite la art. 41–43 Cod contravențional, instanța reține că individualizarea sancțiunii presupune, în prealabil, existența contravenției și a vinovăției persoanei. Întrucât instanța a constatat lipsa faptului contravenției, iar procesul contravențional urmează a fi încetat, aceste pretenții rămân fără obiect și nu mai necesită o examinare separată în fond.

Potrivit art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional, *procesul contravențional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi continuat și urmează a fi încetat în cazul în care lipsește faptul contravenției*, iar potrivit art. 461 Cod contravențional, *în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art. 441 și 445 alin. (1), instanța încetează procesul contravențional*.

Așadar, examinând cauza contravențională sub toate aspectele, complet și obiectiv, verificând legalitatea procesului-verbal și temeinicia acuzației în raport cu materialele cauzei și cu argumentele participanților, instanța conchide că autoritatea constatatoare nu a dovedit citarea legală a petiționarului pentru prezentarea la Centrul Militar Teritorial Soroca la 24 iunie 2026, astfel încât lipsește faptul contravenției prevăzute de art. 366 alin. (1) Cod contravențional. Prin urmare, contestația urmează a fi admisă, procesul-verbal cu privire la contravenție seria PMA nr. 01017051 din 25 iunie 2026 și decizia de sancționare din aceeași dată urmează a fi anulate, iar procesul contravențional pornit în privința lui Ursachi Andrei urmează a fi încetat pe motivul lipsei faptului contravenției.

În conformitate cu art. 375, art. 381, art. 395, art. 441 alin. (1) lit. a), art. 445, art. 448, art. 461–463 Cod contravențional, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se admite contestația înaintată de Ursachi Andrei împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria PMA nr. 01017051 din 25 iunie 2026 și a deciziei de sancționare din 25 iunie 2026, întocmite de agentul constatator al Centrului Militar Teritorial Soroca, Ciornîi Natalia, în baza art. 366 alin. (1) Cod contravențional.

Se anulează procesul-verbal cu privire la contravenție seria PMA nr. 01017051 din 25 iunie 2026 și decizia de sancționare din 25 iunie 2026, prin care Ursachi Andrei *****, IDNP *****, a fost sancționat cu amendă în mărime de 30 (treizeci) unități convenționale, echivalentul a 1500 (una mie cinci sute) lei.

Se încetează procesul contravențional pornit în privința lui Ursachi Andrei ***** în baza art. 366 alin. (1) Cod contravențional, pe motivul lipsei faptului contravenției, în temeiul art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional.

Copia hotărârii se remite părților, inclusiv petiționarului la adresa de poștă electronică indicată de acesta, și Centrului Militar Teritorial Soroca, pentru operarea mențiunilor corespunzătoare în sistemul informațional automatizat de evidență a contravențiilor.

Hotărârea este cu drept de atac în ordine de recurs la Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Soroca, sediul Central.

Preşedintele şedinţei,
judecător Mîțu Ghenadie